

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010681
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010681.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci proti obžalovanému W. F., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 14.02.2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.februára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného W. F., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 14.02.2020 rozhodla tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietla žiadosť obžalovaného W. F. o prepustenie z väzby a podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného nenahradila dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, ktorú odôvodnil tak, že kľúčovým svedkom bol H. T., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní s tým, že jeho výpoveď z prípravného konania sa nezakladá na pravde a bol k nej prinútený policajtni. Vzhľadom na uvedené je výpoveď predmetného svedka z prípravného konania nezákonným dôkazom. Ďalší svedkovia sa na pojednávanie opakovane nedostavujú. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu, respektíve, aby jeho väzobné trestné stíhanie nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Bratislave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že obžalovaný W. F. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2Tp/45/2019 zo dňa 04.05.2019 a to z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby začala plynúť dňom 02.05.2019.

Dňa 30.10.2019 bola na Okresnom súde Bratislava V podaná obžaloba a to Okresnou prokuratúrou Bratislava V pod sp. zn. 4 Pv 52/2019, ktorá obvinenému W. F. kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Uznesením samosudkyne Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 4T/70/2019 zo dňa 11.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tos/136/2019 zo dňa 18.11.2019 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný W. F. sa naďalej ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. s tým, že väzba obžalovaného sa dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Pri posudzovaní dôvodnosti trvania väzby sťažnostný súd najskôr skúmal trvajúcu opodstatnenosť podozrenia zo spáchania trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, t. j., či dôvody, ktoré viedli k podaniu obžaloby a konaniu pred súdom sa vykonaným dokazovaním nezoslabilo natoľko, že ďalšie trvanie väzby u obžalovaného by bolo nedôvodné. Pretrvávajúca dôvodnosť obvinenia je totiž základom na to, aby bolo vôbec možné uvažovať, či väzobný dôvod trvá aj naďalej.

Sťažnostný súd pri rešpektovaní prezumpcie neviny obžalovaného dospel na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní k záveru, že obvinenie zo spáchania stíhaného trestného činu sa u obžalovaného nezoslabilo tak, aby bolo možné konštatovať jeho zjavnú neopodstatnenosť a tým aj neopodstatnenosť ďalšieho trvania väzby. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný priznáva, že zaistené drogy boli jeho, avšak s tým, že tieto nepredával, bude sa dokazovanie pred okresným súdom zameriavať na preukázanie, či nepreukázanie dilerstva obžalovaného, t. j. či predával alebo nepredával drogy iným osobám. V tomto smere však dokazovanie na hlavnom pojednávaní nebolo vykonané, nakoľko vypovedal iba jeden svedok a to H. T., ktorý síce zmenil svoju výpoveď z prípravného konania, avšak bude vecou hodnotenia okresného súdu po skončení dokazovania na hlavnom pojednávaní, ako sa k rozdielnym výpovediam tohto svedka postaví. Skutočnosť, že jeden svedok zmení svoju výpoveď nie je automaticky dôvodom na skonštatovanie nepôvodnosti ponechania obžalovaného vo väzbe. Krajský súd poukazuje na to, že prokurátor v podanej obžalobe zakladal znaky žalovaného zločinu aj napríklad na svedeckých výpovediach V. W., či Q. W., ktorí doposiaľ na hlavnom pojednávaní vypočutí neboli a preto sú úvahy o možnej zmene právnej kvalifikácie žalovaného trestného činu v tomto štádiu konania pred okresným súdom predčasné. Okresný súd by však mal vyvinúť väčšiu aktivitu ohľadne zabezpečenia prítomnosti rozhodujúcich svedkov na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru sťažnostného súdu je podmienka uvedená v návetí ustanovenia § 71 ods.1 Tr. por. splnená aj naďalej.

Súd prvého stupňa správne konštatoval aj väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., ktorý, aj podľa sťažnostného súdu, naďalej trvá.

Sťažnostný súd uzatvára, že väzba je zaisťovací inštitút slúžiaci k dosiahnutiu účelu trestného konania, pričom rozhodovanie o nej nespočíva na princípe istoty bez dôvodných pochybností, ale vždy je vedené v rovine pravdepodobnosti vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať z konania obvineného, ktoré by mohlo naplňať skutkovú podstatu niektorého z väzobných dôvodov.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., tak tento väzobný dôvod vychádza najmä z podozrenia, že obžalovaný neoprávnene manipuloval s drogami, ktoré mal opakovane predávať viacerým osobám a možno vysloviť aj dostatočne odôvodnené podozrenie, že práve predajom drog mohol obžalovaný získavať podstatnú časť finančných prostriedkov potrebných na krytie svojich životných potrieb. Tomuto záveru by mohlo nasvedčovať aj to, že v mieste, ktoré obýval obžalovaný bolo zaistené pomerne veľké množstvo drog, t. j. možno vysloviť dostatočne odôvodnenú pravdepodobnosť, že išlo o taký spôsob manipulovania s drogami zo strany obžalovaného, ktorý mohol byť reálne zameraný na následný predaj drog iným osobám.

Možno preto vysloviť dostatočne odôvodnenú obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol obžalovaný opätovne páchať obdobnú trestnú činnosť, aby tak dokázal kryť svoje náklady na život. Za týchto okolností je zatiaľ osoba obžalovaného a okolnosti prípadu takým faktorom, ktoré vytvárajú väzobný dôvod uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako aj hrozbu z možného pokračovania v takomto konaní v prípade prepustenia z väzby na slobodu. Uvedenému zodpovedá aj judikatúra Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 67/2013) podľa ktorej pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko páchania trestnej činnosti do budúcnosti len odhadovať (prognózovať).

V tomto smere poukazuje krajský súd aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tpo/136/2019 zo dňa 18.11.2019, s ktorého závermi sa sťažnostný súd (vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul

od vydania citovaného uznesenia) stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje bez nutnosti ich opakovať.

Pokiaľ ide o inštitúty umožňujúce nahradiť väzbu (§ 80, § 81 Tr. por.) tak sťažnostný súd opätovne pripomína, že obžalovanému sa kladie za vinu spáchanie obzvlášť závažného zločinu. V takýchto prípadoch je možné nahradiť väzbu len v prípadoch, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2, § 81 ods. 1 Tr. por.).

Tento záver vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR (R 45/2013 - uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tost 32/2012 zo dňa 02.10.2012). Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí zaujal právny názor, že podmienka umožňujúca nahradiť väzbu pri obzvlášť závažných zločinoch len v prípade výnimočných okolností prípadu nie je rozporná s článkom 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ustanoveniam Dohovoru by nezodpovedalo, ak by pre určitú kategóriu trestných činov alebo pre určitý väzobný dôvod bola náhrada väzby zákonom úplne vylúčená. Ak sa však možnosť prepustenia na slobodu pri náhrade väzby diferencuje jednak liberálnejšími všeobecnými podmienkami a jednak potrebou splnenia navyše aj podmienky výnimočných okolností prípadu pri stíhaní obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin, je takáto osobitná podmienenosť vecne odôvodnená charakterom deliktu, ktorý je predmetom konania a teda legitímna a proporcionálna. Ak zákon podmieňuje možnosť nahradiť väzbu výnimočnými okolnosťami prípadu pri trestnom stíhaní za obzvlášť závažný zločin, sú touto právnou úpravou splnené garancie práv obžalovaného v zmysle článku 5 ods. 3 Dohovoru. Ide o materiálne kritérium náhrady väzby v konaní vedenom proti obžalovanému pre obzvlášť závažný zločin, ktoré nevyvoláva nepoužiteľnosť podmienky o výnimočných okolnostiach prípadu z dôvodu prednostnej aplikácie Dohovoru v zmysle článku 154c ods. 1 Ústavy SR. Tento záver je súladný aj s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 67/2013), ktorý uviedol, že pri väzbe obvineného z obzvlášť závažného zločinu je nevyhnutné na nahradenie väzby preukázať celkom zjavnú neprímeranosť väzby v porovnaní s jej nahradením.

Sťažnostný súd nezistil v danom prípade žiadne skutočnosti, ktoré by sa dali označiť za výnimočné okolnosti prípadu. Za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 80 ods. 2 Tr. por. a § 81 ods. 1 Tr. por. sa považujú mimoriadne okolnosti prípadu, za ktoré nie je možné považovať len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Výnimočné okolnosti prípadu sú preto také okolnosti, ktoré sa svojím významom, či obsahom približujú okolnostiam uvedeným v ustanovení § 39 Tr. zák. Sťažnostný súd opakuje, že žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu neboli vo veci a ani v osobách obvinených zistené.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nebolo možné prepustiť obžalovaného z väzby za použitia dohľadu probačného úradníka.

Sťažnostný súd uzatvára, že v predmetnej trestnej veci sú dané dôvody väzby a vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter stíhanej trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin), nie je možné účel väzby dosiahnuť iným opatrením (zásada subsidiarity). Nebezpečenstvo pokračovania v páchaní rovnakého trestného činu zo strany obžalovaného hrozí akútne, teda bezprostredne. V záujme účinnej ochrany spoločnosti a v záujme riadneho stíhania a potrestania prípadných páchatelov zločinov je preto potrebné dať zatiaľ prednosť ochrane spoločnosti pred osobnou slobodou obžalovaného.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.